

Natalja Gordejeva 60

Sündinud 13.01.1964 Ukrainas Tšernihivi (Tšernigovi) lähedal

Õppinud Tartu Ülikoolis vene keelt ja kirjandust (1989)

Raamatukogus alates 1984. aastast

Kuidas ja millal sai sinust raamatukoguhoidja?

Tahtsin alati olla raamatute juures, lugesin lapsena palju. Raamatukokku tulles olin 20-aastane, see oli 1984. a sügisel, siis oli siin palju noori. Õpetajana ma end töötamas ei näinud, aga vaimne töö raamatute keskel mulle meeldis. Ka mu ema on töötanud TÜ raamatukogus.

Mis on sind hoidnud raamatukogus?

Tunnen ennast siin nagu kodus, justkui oleks siin teine pere. Intelligentsed inimesed on ühel lainel, seepärast on igapäevane suhtlemine raamatukogus lihtne ja mugav. Mu tööelu on läinud rahulikult voolus, igal ajal on omad plussid ja miinused. Alguses olin teeninduses, õppekirjanduse lugemisaalis. Minu osakond oli XIV – ilukirjandus. Sel ajal oli töökorraldus teistsugune ja oli aega piisavalt ka lugeda. Mõnda aega tegelesin teaduskirjanduse osakonnas perioodikaga, sellele järgnes retrokataloogimine ja sealt edasi tuli digiteerimine infotehnoloogias osakonnas. Võin öelda, et Tartu Ülikooli raamatukogu on kõige olulisem osa minu elust.

Millisel ajastul oleksid soovinud elada?

Mulle meeldib keskaeg – müstiline ja romantiline ajastu, mil oleksin tahtnud elada. See sarnaneb muinasjutuga. Keskaegsed lossid, mille arhitektuuri siiani imetleme, on täis saladusi, tunnen, kuidas neis hingab ajalugu. Elu sel ajal võis olla lummav ja lootust täis, aga ka julm ja halastamatu. Reisidel nähtud vanad tänavad ja ehitised, milles elavad ajaloo jäljed – need on minu suured lemmikud. Kindlasti toetab seda kunstihuvi, kuigi joonistamisega pole ma ammu tegelenud.

Kas on mõni raamat, mille lugemist vähemalt korra elus soovitaksid kõigile?

Olen lugenud palju elu- ja ajaloolisi romaane, need meeldivad mulle. Raamat, mida pean kõige armsamaks, on „Sõda ja rahu“ – imetlusväärne on selle sügavus, inimlikkus, kirjanduslik meisterlikkus.

Mind on alati huvitanud ka dokumentalistika, psühholoogia ja müstika. Viimasel ajal olen avastanud *polako* elustiili, mis on pärit Balkani kultuurist, eriti Montenegrost ja Serbiast. See väljendab eluviisi, mis väärtustab rahulikku, teadlikku ja aeglast elamist. Sõna *polako* tähendab tõlkes „vaikselt“, „rahulikult“ või „võta rahulikult“, kuid selle tähendus ulatub palju sügavamale kui pelgalt tempo kirjeldus.

Millest unistad?

Unistan reisimisest, et näha ja kogeda maailma väljaspool tuttavat. Mul on olnud õnne külastada mitmeid Euroopa paiku, kuid avastamata on paljud kaugemad sihtkohad. Jaapan oma vaasohitud ilu ja iidsete traditsioonidega, India oma värvide, lõhnade ja sügava vaimsusega – neid tahaks ma külastada.

Kas oled inimeste inimene või raamatute inimene?

Kuna olen rohkem introvert, siis raamatute inimene. Raamatukogus on see suurepärase, et su ümber on palju inimesi, sa ei ole üksik, aga võimalus on teha tööd üksinda, rahulikult oma tempo ja enesetunde järgi.